

Beste mede-parochianen

Hierbij onze nieuwsbrief. Zoals U hieronder kunt lezen i.p.v. het parochieblad. Omdat we onze toevlucht moeten nemen tot deze digitale verspreiding aan U de volgende vraag: kent U iemand waarvan U weet dat hij/zij geen email heeft, wilt U dan bijgevoegde nieuwsbrief afdrukken en in de bus doen. Ik vraag U heel wat maar we lopen toch wel tegen wat beperkingen aan. En willen graag zoveel mogelijk mensen bereiken.

Blijf gezond en pas een beetje op elkaar,

Clara ter Berg

Beste parochiaan,

Voor u ligt onze nieuwsbrief. In deze tijd leek het niet verantwoord om onze lopers op pad te sturen met het parochieblad. Daarom de nieuwsbrief per mail. Hij is behoorlijk lang, maar dat betekent gelukkig ook dat we niet uitgepraat zijn! Helaas hebben wij niet van iedere ontvanger van het gedrukte blad een e-mailadres; stuurt u deze nieuwsbrief daarom gerust door. Mensen kunnen zich abonneren door een mail te sturen naar: secretariaat@avprijmegen.nl

En kent u een parochiaan die helemaal geen mail heeft? Misschien kun u hem printen en bij hem of haar bezorgen. Of laat het ons weten, dan zorgen wij ervoor!

Nu we niet meer in staat zijn om op zondag samen in de kerk bij elkaar te komen en te te vieren verwijzen wij u graag naar de volgende mogelijkheden:

- Stadskloostermariken.nl
- [Maria Geboortkerk via Youtube](#)
- T.V npo2 om 10.00u iedere zondag KRO/NCRV

Ekkehart Muth van het Stadsklooster Mariken verwelkomt u graag in de viering die iedere zondag op de site te volgen is.

Agenda AvP

In de Goede Week, te beginnen op zondag 5 april a.s., Palmzondag, zal onze kerk iedere dag geopend zijn van 10.00-12.00u.

U kunt er terecht voor bezinning, een kaars opsteken, gebed of om er gewoon even te zijn. Neemt u a.u.b. wel zelf de verantwoordelijkheid om niet te komen indien u verkouden of griepig bent!!!!

Vanaf zondag zal er ook een mand met gezegende palmtakken staan.

Op Goede Vrijdag is er om 15.00u een virtuele Kruisweg.

Op de homepage van onze website www.avpnijmegen.nl kunt u om 3 uur een opname van de Kruisweg in de AvP zien. De staties worden getoond en u kunt luisteren naar de bijbehorende bezinnende teksten.

Paaswake

Ook de Paaswake zal op zaterdag 11 maart om 21.00 uur vanuit de AvP uitgezonden worden. Het is een korte viering met de inzegening van onze eigen paaskaars, het lichtritueel, de bijbellezingen, zang en een overweging. U kunt deze ook via de homepage van onze site volgen.

Inspiratie via Whats-app

Voor wie de zondagse inspiratie van de viering mist bieden wij de mogelijkheid om zich te abonneren op een whats-appgroep: Samen Antonius. Via deze app zullen onze voorgangers en enkele vrijwilligers dagelijks een inspirerende tekst aanbieden. Het is nadrukkelijk géén klets-app: u wordt dan ook verzocht niet te reageren op de berichten. Het is wel een mooi kanaal om dagelijks inspiratie te ontvangen om zo ook als gemeenschap met elkaar verbonden te zijn.

Wilt u ook deze inspiratie ontvangen? Stuur dan een mailtje naar inspiratie@avpnijmegen.nl met alleen uw 06 daarin. Nadat we uw nummer hebben toegevoegd zullen we de mail verwijderen en we zullen uw nummer niet voor andere doeleinden gebruiken dan deze app-groep.

**Mocht U in deze tijd behoefte hebben aan contact of gewoon praktische hulp of weet u iemand waar dat voor geldt, bel dan naar 06 49392730.
En laten we voor elkaar blijven zorgen!**

Vanuit het locatieteam

Een bericht in deze rare tijden vanuit onze Antonius. Een hoognodig bericht want als we niet oppassen raken we elkaar nog kwijt zo zonder het zondagse contact. Wat missen we elkaar toch! Even het praatje hoe het met je gaat; even aan het werk onder de koffie want er is altijd van alles te regelen, even een arm om iemands schouder waarvan je weet dat die het moeilijk heeft.

Gelukkig heb ik heel veel contact gezien de afgelopen weken. Kaartjes, telefoontjes en bloemen naar mensen die alleen staan of die iets is overkomen. Zoals onze Fiet die bij een val haar knie gebroken heeft en nu in het zorghotel zit. Naar al diegenen die in een verzorgingshuis zitten. Naar Fransje, onze trouwste parochiaan die iedere zondag vanuit het verpleeghuis opgehaald werd. Met Fransje gaat het niet goed. Haar lichaam en geest zijn op en de verwachting is dat zij binnen korte tijd zal overlijden. Wij zullen haar uitgeleide doen maar dat moet helaas in besloten kring. Dat is een hard gelag maar zo zijn de regels nu eenmaal in deze tijd. Velen van ons zitten nu alleen thuis. Werkend of niet. Dat zal niet iedereen makkelijk vallen. Gelukkig bieden de moderne middelen uitkomst. Telefoon, app, mail, videobellen. Maar we missen toch het lichamelijke, de knuffel, de arm om je heen. We moeten volhouden en uitzien naar de toekomst en het licht dat er nu ook is niet over het hoofd zien. Want er komen betere tijden. En uiteraard blijven we naar elkaar omzien want dat is zo nodig!

Een ander bericht is dat de verkiezing tot meest gastvrije kerk onder deze omstandigheden is uitgesteld. Maar U kunt nog steeds stemmen: www.gastvrijekerk.nl. Doen hoor, er mogen nog wel wat stemmen bij. En vraag anderen ook te stemmen! Een nieuwe datum wordt nog bepaald.

We zien elkaar!

Clara ter Berg

Dood en Verrijzenis

Pasen is het grootste kerkelijke feest van het jaar en het vieren van een groots feest vraagt om een goede voorbereiding. Die voorbereiding noemen wij de veertigdagentijd. Helaas speelt dit jaar het coronavirus die voorbereiding parten. Bij het schrijven van deze bijdrage aan 'Antonius Onderweg' viel het besluit van de bisschoppen om de kerken zelfs tijdens de Goede Week en met Pasen gesloten te houden, en dat geldt dus ook voor de Antonius van Padua. Een reden temeer om via ons parochieblad uitdrukkelijk stil te staan bij de betekenis van Goede Week en Pasen.

De Goede Week en Pasen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. In de evangelieteksten van de Goede week en Pasen ervaren we indringende gebeurtenissen, maar het valt niet mee die eenvoudig te duiden. Tijdens de Goede

Week staan we stil bij de laatste dagen van Jezus als mens onder ons. Een jubelstemming overheerst bij de intocht van Jezus in Jeruzalem op Palmzondag. De lezing over het laatste avondmaal op Witte Donderdag, waarin Jezus ons leert brood te breken tot zijn gedachtenis, kent geen feestelijk slot: na de maaltijd wordt Jezus gevangen genomen en veroordeeld. Dan volgt het verslag van zijn lijden en kruisdood op Goede Vrijdag. Op Paasmorgen horen we dat zijn graf leeg is, maar er is licht dat de duisternis overstemt, Hij leeft. In de Goede Week en met Pasen draait het dus om de combinatie van lijden, dood, verrijzenis en nieuw leven.

De Goede Week staat stil bij lijden en dood. Ieder mens wordt in zijn leven in min of meerdere mate met lijden geconfronteerd. Er was en is nog steeds veel lijden in de wereld, vaak door wat mensen elkaar aandoen. Mensen en bevolkingsgroepen bedreigen elkaar en staan elkaar naar het leven, denk maar aan Syrië, berichten daarover kunnen we dagelijks in de krant lezen. Dichter bij huis zijn egoïsme, uitsluiting en eenzaamheid zaken waarmee wij te maken kunnen krijgen. Daarnaast is er het lijden dat ons zomaar overkomt, zonder direct en bewust veroorzaakt te zijn door de mens: ziekte, natuurrampen, ongelukken. De epidemie van het coronavirus is daar een goed voorbeeld van. Ook aan de dood kunnen we niet ontkomen, want aan alle leven komt een eind. Heeft God iets met ons lijden en sterven te maken? Een grote vraag die niet eenvoudig te beantwoorden is. Eén ding is duidelijk: als we de Bijbelverhalen mogen geloven dan bekommert de God van Jezus zich om ons, niemand uitgesloten. Zijn betrokkenheid met mensen gaat volgens de geschriften zelfs zo ver dat dat Hij zijn Zoon naar ons stuurde om ons te verlichten. Dat besef kan ons steun geven om beter om te gaan met onzekerheden, tegenslag en verdriet en de ongemakken die nu eenmaal horen bij een eindig leven.

De Goede Week staat stil bij lijden en dood, in het bijzonder bij het lijden en de kruisdood van Jezus. Uit het evangelie wordt duidelijk dat Jezus slachtoffer werd van mensen, omdat Hij als een bedreiging gezien werd van de gevestigde orde. Ook lezen we dat Hij de confrontatie met machthebbers bewust aanging, omdat Hij zijn missie niet wilde verraden, zijn roeping om de weg te gaan van zijn Vader, zijn God die in wezen Liefde is. Zijn kruisdood betekent echter niet het einde. Pasen gaat over verrijzenis, over herleven. Jezus staat op uit de dood, een ongelooflijke boodschap die niet strookt met de natuurlijke gang van zaken. Mogen wij dat geloven?

Als het Nieuwe Testament ons iets duidelijk maakt dan is het wel dat Jezus onder ons geleefd heeft zoals God ons bedoeld heeft, onbaatzuchtig, bevrijdend en inspirerend. Hij stond dichterbij de zwakken dan bij de machtigen en ging weldoende rond. Hierdoor heeft Hij in de ogen van de evangelisten zijn onsterfelijke, goddelijke status waargemaakt. De betekenis hiervan is op zijn minst dat, ondanks zijn kruisdood, de fundamentelementen van zijn leer niet ongedaan gemaakt zijn, maar ons blijvend vitaliseren. Belangrijke fundamentelementen van de leer van Jezus zijn dat voor God alle mensen gelijkwaardig zijn, dat je je naasten lief moet hebben zoals jezelf, en dat de sterken de

plicht hebben zorg te dragen voor de zwakken. Dat geloven is ook het vertrouwen hebben dat waarachtig en volwaardig mens-zijn voor iedereen mogelijk is en dat we ons daarbij gesteund mogen weten door het mysterie van Gods nabijheid.

Zo bezien is het kruis dus niet alleen een symbool van dood en verlies, maar staat ook voor de overwinning van het kwetsbare op het machtige. Daarmee worden het kruis en de opstanding symbolen van liefde van vertrouwen in een betere toekomst. Liefde die in staat is te vergeven, verzoenen en te herstellen, kortom nieuw leven te schenken. Dit alles in het vertrouwen dat het zin heeft deze liefde in de praktijk te brengen, omdat we dan het spreekwoordelijke Koninkrijk van God dichterbij brengen. Omdat Jezus tijdens zijn leven ons vergevend, verzoenend en herstellend is voorgedaan, de moed had om voor zijn idealen te lijden en te sterven, is zijn Blijde Boodschap springlevend. In spiritueel opzicht wordt hiermee ook aan ons een nieuwe impuls tot leven gegeven.

Met Pasen vieren we dus niet alleen de opstanding van Jezus, maar ook dat wij zelf dodelijke situaties kunnen overwinnen door optimistisch en betrokken in het leven te staan. Dat geeft overigens geen garanties op een voorspoedig leven zonder problemen of verdriet. Toch krijgt het leven dan doel en perspectief. Als wij allen, niemand uitgezonderd, geliefd zijn in de ogen van God, dan houdt dat voor ons een opdracht in. Wij zijn immers zijn handen en voeten zoals Jezus ons heeft voorgeleefd. Aan ons wordt gevraagd egoïsme en mateloosheid te beteugelen en werk te maken van bescheidenheid en dienstbaarheid. Juist dan kan het mysterie van de verrijzenis van Jezus een voedingsbodem worden voor onze eigen opstanding als mens, en voor onze opstanding als geloofsgemeenschap. De verrijzenis gebeurt hier en nu, overal waar het leven nieuwe en betere kansen krijgt, waar mensen niet dulden dat onze schepping vernield wordt en waar we tot inzicht komen dat alles en iedereen van waarde kwetsbaar is. Pasen gebeurt steeds opnieuw, ook vandaag, waar mensen opstaan uit dodelijke situaties en herleven.

Ik wens u allen een zalig en gezegend Paasfeest toe.

Theo Brock

Vastenactie Frans van der Lugt center

Restauratie

Uw bijdrage voor het Frans van der Lugtcentrum, Bourj Hammoud, Beirut

“Het is nu geen lief lam meer. Je kunt je haast niet aan zijn blik onttrekken, het kijkt ons dwingend aan, het wil oogcontact maken. Je ziet dat het zich bewust is van het offer dat het heeft gebracht voor ons.”

Aan het woord is restaurateur H el ene Dubois. Zij werkt mee aan de restauratie van het schilderij De aanbidding van het Lam Gods, dat vroeg-15e-eeuws Vlaamse meesterwerk (24 luiken), geschilderd tussen 1430-1432 door de gebroeders Hubert en Jan van Eijck en hun medewerkers.

De afgelopen dagen heb ik via documentaires op TV, het weergaloze werk van deze restauraties mogen bekijken. Heel veel mensen zijn bij dit project betrokken: restaurateurs, kunstkeners, historici en theologen. Fysici en chemici, experts op het gebied van fotografie, verf, lijsten, houtsoorten.

Met eindeloos geduld en precisie, met aandacht voor de verschillende aspecten van het kunstwerk zoals materialen, geschiedenis, veranderingen over de jaren heen, zijn ze aan de slag gegaan. Fotograferen met infrarood, verwijderen de verouderde vernislagen. Waar zijn delen overgeschilderd? door wie? Wanneer? De microscopisch kleine staaltjes verf analyseren, vervolgens die overschilderingen met chirurgische precisie millimeter voor millimeter weghalen. En ten slotte, herstellen.

De restauratie van de aanbidding van het lam Gods is een onwaarschijnlijk kostbaar project. Toch doen we het, om cultuur-historische, artistieke, religieuze, filosofische redenen. Omdat het wijs is (ook komende generaties mogen van dit bijzondere werk genieten), maar vooral omdat het noodzakelijk is als uit- en vergezicht voor onze ogen en onze ziel.

In een woordenboek: Restaureren, 'herstellen, op orde brengen', 'doen herleven', 'verfrissen, verkwikken'. Ontleend aan Latijn restaurāre 'herstellen, vernieuwen'. Zie ook: 'restaurant' 'eetgelegenheid op een station of in een trein' (waar reizigers de inwendige mens 'herstellen' kunnen).

Ik ken nog een 'Restaurateur', een heel bijzondere restaurateur, Frans van der Lugt. Ook hij herstelde, ook hij verfriste, ook hij deed herleven. Niet een kunstwerk, maar mensen, gemeenschappen. Tientallen jaren van zijn leven, onvermoeibaar, dag in, dag uit, met aandacht, met gevoel, met liefde en groot geloof. Hij had daarvoor niet de beschikking over een uitgebreid instrumentarium, hij deed dat, zoals hij zelf eens zei, met lege handen. Want alleen met lege handen kun je een medemens werkelijk ontvangen.

Ook zijn restauratie werk was bedoeld om te kijken en te zoeken wat er onder al die kwetsuren, littekens, verwondingen van gezichten, van lichamen nog aan authentieks, aan kracht, aan leven, aan liefde, aan geloof te vinden was. Mensen te helpen de in hun zelf begraven schatten, die onder zoveel lagen bedekt zijn, weer terug te laten vinden. Beroemd waren zijn marsen, wandeltochten van acht dagen, pelgrimages, waaraan zowel christenen als moslims meededen. Maar we weten allemaal, Frans van de Lugt, die grote en bijzondere Restaurateur is 6 jaar geleden, op 7 april 2014, vermoord. In de harten van heel velen leeft hij verder. Gelukkig, ook de naam Frans van der Lugt is niet verdwenen.

In Beirut is een Frans van der Lugtcentrum ontwikkeld. Het centrum ligt in de wijk Bourj Hammoud. Het is een wijk waar meer dan tweehonderdvijftigduizend mensen wonen, de meeste afkomstig uit Syrië. Dicht op elkaar gepakt, in armzalige appartementen, veelal verstoken van onderwijs, medische zorg, scholing en onderwijs en van vooral ook van werk. Leven zonder perspectief, zonder toekomst, kan het erger.

Het centrum bevindt zich in een doorsnee appartement, een beetje verborgen, onopvallend, mede om niet te veel ongewenste aandacht te trekken. De behuizing, de kamers heel basaal, strikte eenvoud. Tafels, stoelen, eet- en werkruimtes, simpele verlichting, ouderwetse keuken, administratiekamer. Posters, krantenknipsels, eenvoudige kindertekeningen, mededelingen enz. aan verder kale muren. Verderop een basisschooltje. Daarnaast enkele ruimtes voor vrouwen om te leren koken, make/up specialiste, kapster worden.

Elke dag komen mensen met hun zorgen. Hoe aan documenten komen, werk vinden, uitkeringen krijgen, bijstand van artsen, een beter verblijf te regelen, uit zoeken waar verwanten wonen etc.

Elke dag trekken vrijwilligers de wijk in voor huisbezoek. Want wie ziet anders hun gezichten. Wie kijkt hen aan, wie ontmoet hen. Want let op: het gaat hier niet om opeen gepakte armen, kampbewoners, vluchtelingen, Syriërs of onder welke abstracte categorie je ze ook zou willen benoemen. Het gaat, zoals altijd, hier en overall, om mensen met een eigen gezicht. Om mensen die hun eigen gezicht terug willen en moeten vinden. Om mensen die ons aankijken, tot wie wij woorden van er- en herkenning moeten uitspreken, want alleen op die manier kunnen ook die mensen hun waarde, hoop en toekomst bewaren.

Op 30 maart 2020 jl. schreef Fadi Daou, een van de leiders van het centrum:
*"As for the home visits team, they are continuously working by providing families with the necessary steps they need to take during this period to remain healthy (physically and mentally). The team is still in touch by phone daily with the families to support them during this time and from time to time set up a few meetings with some families who are in need of our support (that is of course taking all precautionary necessary steps and with a limit on the number of individuals within the office).
In brief, we have drastically limited physical interactions but are still reaching families and continuing our programs in a slightly different method, taking into consideration tools available to families, and so far it is proving to be a success. Families have reached a very vulnerable level due to the situation, and are in need of all the support they can get now more than before."*

Het Lam Gods kijkt ons aan, diep in onze ziel. Wij als Antonius van Padua hebben ons al lange tijd verbonden met het Frans van de Lugtcentrum. Kijken ook wij onze broeders en zusters aan, daar, ver weg, en toch ook zo dichtbij. Op die manier mee helpen, restaureren, in Bourj Hammoud.

U kunt uw bijdrage storten op:

Parochie H. Stefanus Locatie Antonius van Padua

NL08ABNA 041 8667 160 **Onder vermelding van FransvanderLugtcentrum**

Rob van Woerkom

AvP staat altijd klaar voor de Voedselbank

AvP staat altijd klaar voor de Voedselbank
Hoe gaat het daar nu in deze Coronatijd ?

Vele van jullie laten blijken de Voedselbank een warm hart toe te dragen en via onze Diakoniegroep is al sinds de oprichting in 2005 heel steun verleend door middel van inzamelingsactie's . Er bestaat een hechte band tussen de AvP en de Voedselbank. Zelf ben ik sinds 2008 betrokken bij de voedselbank als vrijwilligster en sinds 2014 als teamleidster van het uitdeelpunt Hatert.

Ik hoor nu vaak de vraag: Hoe gaat het? Zijn er genoeg vrijwilligers? Is er genoeg Voedsel? Blijven jullie open?

Onderstaand een artikeltje van Ckadia Fitsch, geplaatst op de website van de Gelderlander, met wat aanvullingen.

'Anderhalluf meterrrr...' schalt uit politiewagen; impact corona op Nijmeegse voedselbank is groot

NIJMEGEN - De coronacrisis treft ook de Voedselbank. Bij afdeling Nijmegen-Overbetuwe is het vrijwilligersbestand veranderd en worden meer pakketten thuisbezorgd. Dat is even wennen, voor zowel klanten als vrijwilligers.

Voor het wijkcentrum in Hatert wacht een lange rij mensen op hun wekelijkse voedselpakket. Mensen met boodschappenkarretjes en plastic-shoppers. Eén wachtende trekt met stoepkrijt strepen op de grond. Zo kan iedereen zien wat de gewenste anderhalve meter afstand is.

'Hatert' is één van de grootste uitgiftepunten van de Voedselbank in Nijmegen. De ongeveer 140 klanten zijn verdeeld in twee groepen, die ieder één uur hebben. Vandaag loopt dat uit door de nieuwe corona-aanpak. De groepen overlappen elkaar. Er mogen nog maar vier mensen tegelijk een pakket halen. Eenzelfde aantal kan binnen in het wijkcentrum op haar beurt wachten.

Ali B.

Sommigen staan wel anderhalf uur buiten. „Mensen met een slechte gezondheid mogen het pakket thuis laten bezorgen. Ik dus ook, met mijn diabetes en hersenbloedingen, maar dan mis ik de gezelligheid”, aldus een vaste klant.

Volgende keer neemt hij een stoeltje mee.

Henk vertelt moppen, een ander zet muziek aan. De langsrijdende politie laat Ali B. uit de auto schallen: 'Anderhalluf meterrrr...' Gelach.

Streng optreden

Binnen in het wijkcentrum deelt vrijwilligster Beppie Peters kaarten uit aan klanten die aan de beurt zijn. Blauw is voor de eenpersoonspakketten, groen voor een huishouden van twee tot drie, en grijs voor grote gezinnen. Beppie kent iedereen bij naam. „Ik ben juf geweest, dan leer je dat wel.” Ze maakt het graag gezellig voor de mensen die hun pakket ophalen. „Dat is nu lastiger, met die verplichte afstand. Het is zó anders dan ik gewend ben. Ik moet soms echt streng optreden.” Toch houdt Beppie de sfeer goed. Ze informeert: „Hoe is het met je moeder?” Een jarige krijgt van haar een taart toegeschoven. Haar pauze schiet er bij in.

Risicogroep

Afgelopen week werkte de Voedselbank Nijmegen-Overbetuwe hard om het vrijwilligersbestand en het transport op peil te houden. Veel van de 160 vrijwilligers zijn namelijk op leeftijd en zitten nu noodgedwongen thuis omdat ze tot de risicogroep horen. „Gelukkig zijn er veel studenten en anderen die ons wilden komen helpen. Dus we redden het”, vertelt bestuurslid Hans van der Westen. Vrijwilligers moeten meer pakketten thuisbezorgen, omdat mensen de deur niet uit mogen of kunnen vanwege coronagevaar. Er zijn nog geen extra aanmeldingen van mensen die plotseling zonder werk zitten. Van der Westen: „Dat merken we pas over een paar weken.”

Tot zover het verhaal van de journaliste Claudia Fitsch .

De situatie bij de Voedselbank NU is als volgt:

We blijven open zolang dat maar enigszins kan. We zijn door het rijk en de Gemeente officieel bestempeld als een vitale voorziening en voor ons gelden dezelfde regels als voor supermarkten

Er is heel veel hulp van vrijwilligers en zelfs een wachtlijst. In mijn team van 14 vrijwilligers zijn er 10 afgevallen doordat zij in de risicogroep vallen , maar ons team is aangevuld met 3 jonge vrijwilligsters die zich heel snel zich ingewerkt hebben en zeer betrokken zijn.

De voorraad voedsel is nog op peil dankzij extra giften van hotels en restaurants en de grote succesvolle AH actie van december 2019. Maar hoe langer dit duurt hoe moeilijker het wordt dus geldelijke donaties zijn zeker welkom. Vooral nu het aanbod van vlees vanuit de supermarkten al voor de coronacrisis al enorm vermindert was. Voor banknummers zie www.voedselbanknijmegen.nl

Er worden steeds meer pakketten bezorgd bij klanten momenteel krijgen ongeveer 100 van de 790 klanten al hun pakket bezorgd en dit aantal loopt elke week op. In de Loods wordt met man/vrouw en macht gewerkt om alles in te pakken en weg te brengen en er heerst een hartverwarmende saamhorigheid. Het Bestuur vergadert elke week en evalueert aan de hand van verslagen van de teamleiders wat bijgestuurd moet worden.

Kortom De Voedselbank Nijmegen-Over Betuwe laat haar klanten niet in de steek en AvP ook niet!

Beppie Peters

Kaarten voor de Pompekliniek

De Vastenmaaltijd gaat dit jaar niet door. Jammer voor ons. Maar hiermee gaan ook twee acties, gekoppeld aan de Vastenmaaltijd, niet door. En dat is veel vervelender! We gaan er wat aan doen.

Er komt een oproep om geld te doneren voor het Frans van der Lugt Center. Zie verder deze nieuwsbrief.

Iets anders wat we altijd doen bij de Vastenmaaltijd is het schrijven van kaarten met een bemoedigende tekst naar patiënten in de Pompekliniek. Dat gaan we nu ook doen!

Ik wil iedereen vragen een kaart (of meerdere) met wat bemoedigende woorden te schrijven, deze te ondertekenen met alleen je voornaam. Dan in de envelop doen en de envelop open laten. De kaarten kun je **tot en met zondag 5 april** in de brievenbus doen bij Monique, Borneostraat 15 en Anneke, Sumatrastraat 15.

Bauk Zondag, de dominee van de Pompekliniek schreef onder andere:

Dank je wel dat jullie ook in deze tijd aan ons blijven denken! Er zullen genoeg parochianen zijn die zelf ook misschien bang zijn en zorgen hebben.

Zou je de mensen onze heel hartelijke groeten willen doen? Fijn dat we kaarten mogen ontvangen. Wil je de mensen op het hart binden dat ze doen wat ze kunnen maar écht niet meer dan dat in deze tijd?

Hartelijke groet van ons allemaal.

Anneke Leisink

Pasen 2020 zal ons nog lang heugen!

Terwijl ik zat te mijmeren over dit stukje kwam het volgende gedichtje in me op:

Voorwaar, de tijd die stond niet stil,
Nog minder de techniek.
Wie niet modern denkt elke dag,
Noemt men al gauw antiek.
Men heeft het voor gebed of God
Nu immers veel te druk.
Er moet zo nodig geld verdiend;
Daarvoor koopt men geluk.
Ons leven is gericht
Op die miljoenendans.
De mens van nu heeft echt geen tijd
Meer voor de rozenkrans.
Maar ... razen rampen plotseling
Over ons leven heen,
En zoekt de mens naar hulp en steun,
Voelt hij zich bang, alleen,
Is hij ten einde raad en daad,
Ziet hij geen toekomst meer,
drijft hij ontredderd, zonder hoop
En stuurloos heen en weer,
Is hij de koers in 't leven kwijt,
Geeft niemand hem nog kans,
Dán grijpt diezelfde mens
Ineens die oude rozenkrans!

Geen flauw idee van wie dit is, trouwens maar het past wel in de komende vieringen rondom Goede Week en Pasen; vieringen die dit jaar bepaald niet antiek maar digitaal gestalte zullen worden gegeven. Maar ook kerkopenstellingen tijdens de eerste dagen van april om, zo u wilt, met rozenkrans, of alleen met een kaarsje en wat stilte, toch die extra aandacht te kunnen geven aan dood en verrijzenis, zoals we dat al eeuwen gedaan hebben; op afstand maar nog steeds met elkaar.

Dat we nog steeds met elkaar zijn bewees een telefoontje van Jeanne die een of ander blaadje had met "geestelijke communie" en allerlei andere gebeden voor zuster Miriam! De Heilige Antonius zou voorbij komen en of ik dan het blaadje naar zuster Miriam kon brengen; de Antonius van 2020 had een pet op en een opvallende gelijkenis met Ben en hij bracht niet alleen het blaadje maar ook nog viooltjes voor ons!

Zuster Miriam was blij met het blaadje waar ik een kaartje bij had ingesloten dat ze me altijd om hulp kon vragen; ze straalde zoals alleen zuster Miriam kan stralen.

Natuurlijk zetten allerlei mensen zich in voor anderen binnen onze club, zoals ze altijd doen en daar heb ik het dus verder niet over. Wel wil ik het nog even hebben over "onze" Fransje: zij besloot een paar weken geleden het moede hoofd neer te leggen, letterlijk. Ze komt niet meer uit bed, eet nauwelijks en is héél moe. En uitgerekend nu mogen we niet naar haar toe, zijn onze kaartjes ontoereikend en kunnen we niet eens haar de laatste dienst van een uitvaart

verlenen. Haar schoonzusje vond dat heel erg, wij ook...is er tóch een voorganger gevonden en een koster en een kerkgebouw! Kijk, dat is Antonius op en top. Maar we zullen onze Fransje Cousin nog groots herdenken als de restricties van de huidige pandemie voorbij zijn, dat is zeker.

Gelukkig is Beppie aan het herstellen van haar stemproblemen, vinden koorleden elkaar in de "klets-avp", doneren hopelijk nog mensen voor onze vastenactie voor het Frans-van-der-Luchtcentrum in Beiroet, gaat ook de kaartenactie door voor de cliënten van de Pompe-kliniek en zijn er palmtakjes op Palmzondag. Enne... met Fiet gaat het ook goed, ze mag wel geen bezoek hebben maar krijgt veel aandacht en nipt af en toe aan een glaasje sherry.

Een devote Goede Week en een Zalig Pasen!

Koster Monique

